

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης 6/2021

(Γενικός αριθμός κατάθεσης αγωγής:/2017

Ειδικός αριθμός κατάθεσης αγωγής:/2017)

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Καραγιαννίδου Χαρίκλεια, που ορίστηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και από το Γραμματέα Ευστράτιο Νικολακάκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Ιουλίου 2020, προκειμένου να δικάσει επί της υπ' αριθμ./2019 πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, με αντικείμενο την επανάληψη της συζήτησης της αγωγής με Γενικό αριθμό κατάθεσης αγωγής:/2017 και ειδικό αριθμό κατάθεσης αγωγής:/2017, με αντικείμενο την καταβολή επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1), με ΑΦΜ:, 2), με ΑΦΜ:, 3), με ΑΦΜ:, 4), με ΑΦΜ:, 5), με ΑΦΜ:, 6), με ΑΦΜ:, 7), με ΑΦΜ:, 8), με ΑΦΜ:, 9), με ΑΦΜ:, 10), με ΑΦΜ:, 11), με ΑΦΜ:, 12), με ΑΦΜ:, 13), με ΑΦΜ:, 14), με ΑΦΜ:, 15), με ΑΦΜ:, 16), με ΑΦΜ:, 17), με ΑΦΜ:, 18), με ΑΦΜ:, 19), με ΑΦΜ:, 20), με ΑΦΜ:, 21), με ΑΦΜ:, 22), με ΑΦΜ:, 23), με ΑΦΜ:, 24), με ΑΦΜ:, 25), με ΑΦΜ:, 26), με ΑΦΜ:, 27), με ΑΦΜ:, 28), με ΑΦΜ:, 29), με ΑΦΜ:, 30), με ΑΦΜ:, 31), με ΑΦΜ:, 32), με ΑΦΜ:, 33), με ΑΦΜ:, 34), με ΑΦΜ:, 35), με ΑΦΜ:,

36), με ΑΦΜ:, 37), με ΑΦΜ:, 38), με ΑΦΜ:, 39), με ΑΦΜ:, 40), με ΑΦΜ:, 41), με ΑΦΜ:, 42), με ΑΦΜ:, 43), με ΑΦΜ:, 44), με ΑΦΜ:, 45), με ΑΦΜ:, 46), με ΑΦΜ:, 47), με ΑΦΜ:, 48), με ΑΦΜ:, 49), με ΑΦΜ:, 50), με ΑΦΜ: και 51), με ΑΦΜ:, απάντων κατοίκων ως εκ της υπηρεσίας τους, επί της οδού, ... όροφος Θεσσαλονίκη, Πολυδύναμος Συμβουλευτικός Σταθμός Εξαρτημένων Ψ.Ν.Θ., οι οποίοι δεν παραστάθηκαν.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Ν.Π.Δ.Α. με την επωνυμία “ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ» - ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ”, που εδρεύει στο Δήμο Παύλου Μελά Θεσσαλονίκης (Λαγκαδά 196), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, το οποίο παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου, (ΑΜ ΔΣΘ:), κατοίκου, οδός Μητροπόλεως αρ.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 15.12.2017 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ΓΑΚ:/15-12-2017, ΕΑΚ:/15-12-2017, η οποία προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 11.05.2018 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 08ης-11-2018. Ωστόσο, μετά τη συζήτηση της υπόθεσης κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, δεν κατέστη δυνατή η έκδοση απόφασης και δυνάμει της υπ’ αριθ./2019 πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, ορίστηκε δικάσιμος για την εκ νέου συζήτησή της η 02-04-2020, οπότε και ματαιώθηκε δυνάμει της Κ.Υ.Α. Δια/Γ.Π.οικ. 21159 (Φ.Ε.Κ. 1074/Β727.03.2020), λόγω επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής λειτουργίας όλων των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών στο σύνολο της Επικράτειας για το χρονικό διάστημα 28.03.2020 έως και 10.04.2020, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού COVID-19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσής του και ήδη με την υπ’ αριθμ./2020 απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, επαναφέρεται για συζήτηση, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 307 παρ. 1 εδ. α' και β' ΚΠολΔ, αν για οποιονδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικάσιμου δύναται να γίνει και η κλήση προς συζήτηση να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Η επαναλαμβανόμενη κατ' άρθρο 307 ΚΠολΔ συζήτηση αποτελεί, όπως και η εκ του άρθρου 254 του ίδιου κώδικα, συνέχεια της προηγούμενης και όχι νέα συζήτηση (βλ. ΕφΘεσ 236/2012 ΕφΑΔ 2012.1071, ΕφΘεσ 151/2012 ΕΠολΔ 2012.377, ΕφΑΘ 7169/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Κ. Μακρίδου σε Κεραμέως/ Κονδύλη/ Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος Ι, έκδοση 2000, άρθρο 307, αρ. 6, σελ. 612). Κατά συνέπεια, δεν απαιτείται στη νέα συζήτηση η εκ νέου κατάθεση προτάσεων, αλλά κατ' αυτήν επιτρέπεται η συμπλήρωση των ήδη κατατεθειμένων, ενώ ο διάδικος που δεν παρίσταται στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση, είχε όμως παρασταθεί στην αρχική, δικάζεται κατ' αντιμωλία, χωρίς να χρειάζεται κατάθεση νέων προτάσεων (βλ. ΕφΘεσ 151/2012 ΕΠολΔ 2012.377, ΕφΑΘ 961/2009 ΕλλΔνη 2010.1058, ΕφΑΘ 7169/2007 όπ.π., ΕφΑΘ 3365/1995 ΕλλΔνη 1996.1161). Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπ' αριθμ. .../2019 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του παρόντος Δικαστηρίου, αποφασίσθηκε η ανασυζήτηση της ένδικης υπόθεσης, διότι μετά το τέλος της γενομένης την 08.11.2018 συζήτησης αυτής, κατά την οποία οι διάδικοι είχαν παρασταθεί νόμιμα, δεν κατέστη δυνατό να εκδοθεί απόφαση. Με την ως άνω πράξη ορίσθηκε δικάσιμο η 02-04-2020, για την οποία οι διάδικοι κλήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα (βλ. τα με ημερομηνία 09.01.2020 και 14.01.2020 αποδεικτικά επίδοσης των Γραμματέων του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης Ευαγγελίας Τζάβελλου και Σχολιανής Μιχαηλίδου). Κατά τη δικάσιμο αυτή, η συζήτηση της ένδικης αγωγής ματαιώθηκε, δυνάμει της ΚΥΑ Δια/Γ.Π.οικ. 21159 (Φ.Ε.Κ. 1074/Β727.03.2020), λόγω επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής λειτουργίας όλων των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών στο σύνολο της Επικράτειας για το χρονικό διάστημα 28.03.2020 έως και 10.04.2020, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού COVID-19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσής του. Ήδη με την υπ' αριθμ. .../2020 απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, επαναφέρεται για συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 74 παρ. 2 του Ν. 4690/2020 για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, αφού προηγουμένως εγγράφηκε νόμιμα στο πινάκιο με πρωτοβουλία της γραμματέως και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρο

74 παρ. 2 του Ν. 4690/2020). Κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, όμως, οι ενάγοντες δεν εμφανίσθηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου και δεν έλαβαν μέρος στη συζήτηση αυτής. Ωστόσο, παρά την απουσία των εναγόντων στην παρούσα επαναλαμβανόμενη συζήτηση και σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη νομική σκέψη που προηγήθηκε, δεν συντρέχει περίπτωση ερημοδικίας τους, αλλά οι παραπάνω διάδικοι θεωρούνται ότι δικάζονται κατ' αντιμωλία στην παρούσα δίκη.

Κατά την διάταξη του άρθ. 4§1 του Συντάγματος "οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου". Με την διάταξη αυτή δεν θεσπίζεται μόνο η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η έναντι αυτών ισότητα του νόμου, με την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται, όταν ρυθμίζει ουσιαδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, ρυθμίζοντας με τον τρόπο αυτόν τις εν λόγω καταστάσεις ανόμοια, εκτός αν η διαφορετική τους ρύθμιση επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια (ΟΛΑΠ 11/2008, 31/2007, 3/2006 και 38/2005), μπορεί, όμως, ο νόμος να ρυθμίζει διαφορετικά για όμοιες σχέσεις ή καταστάσεις προσώπων που ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες λειτουργών ή υπαλλήλων ή εργαζομένων και δικαιολογείται η διάκριση αυτή, χωρίς να παραβιάζεται έτσι η αρχή της ισότητας (ΟΛΑΠ 3/2009). Κατά συνέπεια, αν γίνει από το νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος, που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την αδικαιολόγητη δυσμενή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Τα παραπάνω ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικά μισθωτό, στην περίπτωση δε που γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτήν και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από τη δικαστική εξουσία η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα αρθρ. 1,26,73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα αρθρ. 87 §§ 1 και 2, 93§4 και 120§2 του Συντ., να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της

διάταξης που εισάγει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο αρθρ. 80§1 του Συντ., κατά το οποίο "μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο", διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που περιέχει την ευμενή διάταξη (ΟΛΑΠ 28/1992, 13/91, ΑΠ 22/2013 ΤΝΠ Νομος).

Περαιτέρω, το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας επαναπροσδιορίστηκε με τις διατάξεις του ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (Α' 226/27.10.2011). Στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού υπάγονται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου Δευτέρου, οι υπάλληλοι του κράτους, των Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού και άλλων φορέων του δημοσίου τομέα. Σύμφωνα δε με το άρθρο 15 του εν λόγω νόμου, όπως είχε πριν την κατάργησή του με το άρθρο 34 του ν. 4354/2015 (Α' 176): «1. Εκτός από τον βασικό μισθό του υπαλλήλου, δύναται να χορηγηθεί επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα (150) ευρώ μηνιαίως. Οι δικαιούχοι του εν λόγω επιδόματος καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησής του Καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, η οποία εκδίδεται σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου», (παρ. 1). Κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 4024/2011 εξεδόθη η κοινή υπουργική απόφαση οικ. 2/16519/0022/24.2.2012 (Β' 465), στην οποία, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1. Καθορίζουμε το μηνιαίο επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για τους μόνιμους και δόκιμους πολιτικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου (1ΔΑΧ - ΙΔΟΧ) του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού ανά κατηγορία ως εξής: α) Κατηγορία Α' σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ. β) Κατηγορία Β' σε εβδομήντα (70) ευρώ. γ) Κατηγορία Γ' σε τριάντα πέντε (35) ευρώ. 2. Στην κατηγορία Α' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργαστηρίων και καθαριότητας, οι απασχολούμενοι αποκλειστικά σε ακτινολογικούς θαλάμους και εμφανίσεις, οι οδηγοί και βοηθοί ασθενοφόρων - διασώστες και οι συντηρητές πειραματόζων των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής

Φροντίδας της Χώρας, του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), των Κέντρων Υγείας, των Κέντρων Ψυχικής Υγείας, των Ν.Π.Δ.Δ. του Τομέα Πρόνοιας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάγονται στα Δημόσια Νοσοκομεία. Οι Θαλαμηπόλοι Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών....., β)....., γ), δ)....., ε) στ), ζ) ...3. Στην κατηγορία Β' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το τεχνικό προσωπικό και το προσωπικό που εργάζεται στην εστίαση και στον ιματισμό των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας της Χώρας, του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (ΕΚΑΒ), των Κέντρων Υγείας, των ΝΠΔΔ του Τομέα Πρόνοιας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάγονται στα Δημόσια Νοσοκομεία, β)....., γ)....., δ)....., ε)....., στ)....., ζ)....., η) 4. Στην κατηγορία Γ' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α), β)....., γ)....., δ)». Ως έναρξη δε της ισχύος της ορίσθηκε η 1.5.2012. Ακολούθως, εξεδόθη ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (Β' 222/12.11.2012), ο οποίος, στο άρθρο πρώτο, ΠΑΡ. Γ, ΥΠΟΠΑΡ. Γ.1 (ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ), περ. 12 [όπως η περίπτωση αυτή είχε πριν την κατάργησή της με τα άρθρα 34 και 35 του ν. 4354/2015], όρισε τα εξής: «Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Δευτέρου του ν. 4024/2011 που αφορούν το βαθμολογικό και μισθολογικό καθεστώς των υπαλλήλων του άρθρου 4 του ίδιου νόμου, έχουν αναλογική εφαρμογή, από 1.1.2013, και στο προσωπικό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), που ανήκουν στο Κράτος ή σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ο.Τ.Α. κατά την έννοια της επίτευξης κρατικού ή δημοσίου ή αυτοδιοικητικού σκοπού, εποπτείας, διορισμού και ελέγχου της πλειοψηφίας της Διοίκησής τους, συμπεριλαμβανομένων (...) και των λοιπών δημόσιων επιχειρήσεων, οργανισμών και ανωνύμων εταιρειών, που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (ΑΓ 314), όπως έχουν τροποποιηθεί με τις διατάξεις της παρ. Ια του άρθρου 1 του ν. 3899/2010 (Α' 212). Με το άρθρο 34 Ν.4354/2015 (ΦΕΚ Α 176/16.12.2015), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 35 του αυτού νόμου, ισχύει από 1.1.2016, ορίζεται ότι: "Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται: " α. Οι διατάξεις των άρθρων 12 έως 25, 28, 29, 30 του Ν. 4024/2011, καθώς και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις και με την επιφύλαξη της παραγράφου στ' του άρθρου 33 του νόμου αυτού, του άρθρου 31 με την επιφύλαξη της περίπτωσης αΓ του άρθρου 33 του παρόντος και 32 με την επιφύλαξη της παραγράφου β' του άρθρου 33 του παρόντος". Κατά το άρθρο 18, δε, του Ν. 4354/2015, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 Ν.

4384/2016,ΦΕΚ Α 78/26.4.2016: «Το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4024/2011 εξακολουθεί να καταβάλλεται στο ίδιο ύψος, με τους ίδιους όρους και με τις ίδιες προϋποθέσεις στους δικαιούχους που έχουν οριστεί με τις υπουργικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω διατάξεων, καθώς και αυτών του άρθρου 67 του ν. 4235/2014 (Α' 32), εκτός από τις περιπτώσεις πλήρους απαλλαγής από τα καθήκοντα ή την εργασία τους για συνδικαλιστικούς λόγους με την επιφύλαξη της επικείμενης ευθυγράμμισης του σχετικού καθεστώτος με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή νομοθεσία έως τις 31.12.2017».

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, όπως το περιεχόμενό της παραδεκτά κατ' άρθρο 224 ΚΠολΔ διορθώθηκε, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι άπαντες είναι υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου του εναγόμενου ΝΠΔΔ και απασχολούνται στην ειδικότερα αναφερόμενη στην αγωγή τους, για έκαστο ειδικότητα, από την ημερομηνία της πρόσληψής τους μέχρι και σήμερα στο εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα, που είναι το μεγαλύτερο ψυχιατρικό ίδρυμα της Μακεδονίας και εν γένει της Βόρειας Ελλάδας και το δεύτερο μεγαλύτερο ειδικό ψυχιατρικό ίδρυμα της χώρας μας αλλά και των Βαλκανίων. Ότι στα πλαίσια των καθηκόντων τους έρχονται καθημερινώς σε επαφή με άτομα υψηλού κινδύνου με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη σωματική τους ακεραιότητα, πολλοί εκ των οποίων είναι φορείς επικίνδυνων μεταδιδόμενων νοσημάτων, τοξικομανείς και απρόβλεπτοι από κάθε άποψη ασθενείς λόγω και της ειδικής φύσης των παθήσεών τους και ότι η εργασία τους παρέχεται καθημερινώς και αποκλειστικώς υπό άκρως ανθυγιεινές και επικίνδυνες συνθήκες, στο παρελθόν, δε, αρκετοί συνάδελφοί τους έχουν πέσει θύματα ξυλοδαρμού, βιαιοπραγίας και επιθετικής ενέργειας από τους ασθενείς τους. Ότι η αμοιβή τους διέπεται από 27-10-2011 από το ν. 4024/2011 και ότι οι ίδιοι εξαιρέθηκαν, ανεπίτρεπτα και αυθαίρετα, της καταβολής του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας από το νομοθέτη. Περαιτέρω, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι για την ίδια αιτία και υπό την νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 15 Ν. 4024/2011 έχουν εκδοθεί ΚΥΑ, με τις οποίες χορηγείται το επίδομα επίδομα σε συνάδελφους τους με ίδιες, ή έστω ουσιαδώς όμοιες συνθήκες εργασίας και υπό τους ίδιους επικίνδυνους όρους εργασίας με τους δικούς τους και ότι συνεπώς η εξαίρεσή τους από την χορήγηση του εν λόγω επιδόματος με μόνο το λόγο ότι η ειδικότητά τους δεν υπάγεται στη νοσηλευτική υπηρεσία του εναγόμενου, είναι άνιση, αυθαίρετη, καταχρηστική και παράνομη. Ότι επομένως, δικαιούνται, για το διάστημα εργασίας τους από 1.1.2012 έως 31-05-2018

(ημερομηνία πιθανής συζήτησης της αγωγής τους), απόληψη του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας του αρ. 15 παρ. 1 του Ν. 4024/2011, που, κατά ΚΥΑ υπ' αριθμ. οικ. 2/16519/0022, ορίστηκε μηνιαίως στο ποσό των 150 ευρώ για την περίπτωση τους, και διατηρήθηκε σε ισχύ κατά το αρ. 18 του Ν. 4354/2015, ως ισχύει, και ότι το εναγόμενο δεν τους καταβάλει το ως άνω επίδομα. Με βάση τα ανωτέρω ιστορούμενα, οι ενάγοντες, ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο, κυρίως με βάση τη διάταξη του άρθρου 15 του ν. 4024/2011, άλλως (και επικουρικά) τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθρα 904 επ. ΑΚ), δεδομένου ότι το εναγόμενο κατέστη πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας τους (των από την εργασία τους προσόδων) και χωρίς νόμιμη αιτία, άλλως δε με βάση τις διατάξεις των άρθρων 914 επ. ΑΚ και 105 και 106 ΕισΝΑΚ, καθόσον υπαίτια και παρά το νόμο δεν τους έχει καταβάλλει το ως άνω επίδομα, με συνέπεια την προφανή ισόπωση ζημία τους, να καταβάλλει σε έκαστο εξ αυτών, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, το συνολικό ποσό των 11.550 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από τη δήλη ημέρα καταβολής του επίδικου επιδόματος, ήτοι από το τέλος εκάστου μηνός μέσα στον οποίο γεννήθηκε εκάστη αξίωση και κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, άλλως, από την επίδοση της αγωγής και να καταδικαστεί το εναγόμενο στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή, στο δικόγραφο της οποίας παραδεκτά σωρεύονται κατά δικονομική επικουρικότητα τρεις βάσεις, η κύρια με βάση τη διάταξη του άρθρου 15 του ν. 4024/2011 και οι επικουρικές με βάση τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες και τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 7, 8, 9, 10, 14 παρ 1α, 16 αρ. 2 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), εξ' αντιδιαστολής του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 1406/1983, αφού αφορά σε σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, πρόκειται δηλαδή για ιδιωτική διαφορά, η οποία υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (βλ. ΟΛΑΠ 7/2001, ΕλλΔ/νη 42 σελ.381, ΟΛΑΠ 1143/1983, ΝοΒ 32 σελ.673, ΑΠ 873/2002, Δ/νη 44 σελ.121, ΕφΛαρ 47/2002, Δ/νη 44 σελ.1408, σε συνδυασμό με αποφάσεις ΑΕΔ 11/1992, ΔΔΙΚΗ 1993 σελ.65, ΔΦΟΡΝΟΜΟΘ 1993 σελ. 1308, ΕΔΚΑ 1992 σελ. 753, ΕΕΡΓΔ 1993 σελ. 296, ΕΕΡΓΔ 1994 σελ. 275, ΣΤΕ 4324/1998 ΔΔΪΚΗ/2000 σελ. 614, ΣΤΕ 2840/1999 Α ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ/2000, ΣΤΕ 1697/2009 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, 872/2015 Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ), κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 614 αρ. 3, 621 του ισχύοντος ΚΠολΔ καθώς η ένδικη αγωγή κατατέθηκε μετά την 1-1-2016, βλ. σχετικά άρθρο ένατο παρ. 2 Ν. 4335/2015).

Είναι δε αρκούτως ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις ανωτέρω αναφερόμενες στη μείζονα διατάξεις και επιπλέον, σε αυτές των αρ. 361, 648 επ., 340, 346, 353 ΑΚ και 176 και 191 παρ. 2 του Κ.ΠολΔ, πλην των παρεπόμενων αιτημάτων: α) για επιδίκαση τόκων από χρόνο προγενέστερο της αγωγής, αφού σε βάρος των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τόκος οφείλεται μόνο από την επίδοση (καταψηφιστικής) αγωγής που συνιστά όχληση για εκπλήρωση της οφειλής (άρθρ. 21 του Κώδικα Νόμων Δικών του Δημοσίου, 7 παρ. 2 ν.δ/τος 496/1974 "Περί λογιστικού των ν.π.δ.δ.", ΑΠ 303/2016 στην Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ, Α.Ε.Δ. υπ' αριθμ. 7/2011-ΤΝΠ Νόμος) και β) περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, διότι η ρύθμιση του άρθρου 909 αριθ. 1 του ΚΠολΔ που αποκλείει την κήρυξη προσωρινά εκτελεστής δικαστικής απόφασης σε βάρος του δημοσίου και των δήμων και κοινοτήτων, όχι όμως και σε βάρος των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με την επιφύλαξη όμως περίπτωσης που αυτά με βάση τον ιδρυτικό τους ή άλλο νόμο απολαύουν των δικονομικών προνομίων του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 9 εδ, α' του Ν. 1902/1990 (ΦΕΚ Α' 138), «οι οργανισμοί αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας έχουν όλα τα δικαστικά και δικονομικά προνόμια του Δημοσίου, δεν διατάσσεται προσωρινή εκτέλεση κατ' αυτών, αναστέλλεται δε η δικαστική εκτέλεση κάθε τελεσίδικης απόφασης κατ' αυτών, τόσο κατά την προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης, όσο και από την άσκησή της» (ΟλΣτΕ 3433/1998, Διδικ 199, σελ. 979 επ., ΜονΠρωτΘεσ 1862/1988 [Μ.Γεωργίου] ΕΕργΔ 48 (1989), 634, ιδίως σελ. 639). Όσον αφορά, τη δεύτερη επικουρική βάση, που στηρίζεται στις διατάξεις για τις αδικοπραξίες, μετά την αποδοχή της πρώτης κύριας βάσης θεωρείται ότι ουδέποτε ασκήθηκε. Τούτο, διότι η επικουρική βάση (ΚΠολΔ 219 παρ. 1) ασκείται υπό την διαλυτική αίρεση ότι θ' απορριφθεί αυτή που προβάλλεται κυρίως. (Δεληκωστόπουλος, Η επικουρικότης εν τη αγωγή, ΝοΒ 14.209. Μπέης, ΝοΒ 16, σελ. 507 και 764. Ο ίδιος, Σχόλιο, Δ. 4, 557). Οπότε, μετά την παραδοχή της τελευταίας, λειτουργεί η διαλυτική αίρεση και συνεπώς, δεν υπάρχει λόγος να εξετασθεί και η επικουρική, ούτε απαιτείται η έκδοση σχετικής απόφασης, ούτε είναι αναγκαίο να περιλαμβάνεται σχετική διάταξη στο διατακτικό της απόφασης [ΕφΑΘ 5724/2005, ΕλλΔνη 48 (2007), 866, Εφίωαν. 59/2005, Αρμ 59 (2005), 1948, ΜΠρΧαλκ 50/1993, ΕλλΔνη 35 (1994), 1158], ενώ η εκκρεμοδικία ως προς την επικουρική βάση καταργείται αυτοδίκαια (Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 219 ΙΙΙ 7, σελ.981. Ο ίδιος, Σχόλια,Δ. 4, σελ. 112 και 557, ΠΠρΑΘ 2753/1985 ΕλλΔνη 27.552). Γι' αυτό και δεν θα διατυπωθεί σχετική διάταξη στο διατακτικό της παρούσας.

Επιπλέον, η δεύτερη επικουρική βάση της αγωγής, η οποία δεν θεμελιώνεται σε διαφορετικά περιστατικά από αυτά της κυρίας βάσεως, είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, διότι η αγωγή από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι επιβουλητικής φύσεως και ασκείται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει άλλη αξίωση του ενάγοντος (πχ από σύμβαση, αδικοπραξία ή εκ του νόμου), (βλ. και ΑΠ 950/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 890/1982, ΝοΒ 31. 1156, ΑΠ 1567/1983, ΝοΒ 32.1354, Εφ Αθ 8069/1986, Δικ 28.861). Συνεπώς, εφόσον για το αντικείμενο της αγωγής, το οποίο δεν υπερβαίνει το ελάχιστο όριο απαλλαγής από την καταβολή δικαστικού ενσήμου, (ήτοι το ποσό των 20.000 Ευρώ, ήτοι το όριο υλικής αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου, βλ. άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 παρ. 17 του ν. 2479/1997 - ΦΕΚ Α' 67/1997), δεν απαιτείται η καταβολή του κατά το ν. ΓΠΟΗ71912 (όπως αυτός ισχύει σήμερα) δικαστικού ενσήμου και δεδομένου ότι έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη συζητήσεως, πρέπει η κρινόμενη αγωγή, κατά την κύρια βάση της, που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Σύμφωνα με το άρθρ. 48 παρ. 3 Ν.Δ/τος 496/1974 «Λογιστικά των ΝΠΔΔ» (ΦΕΚ Α1 τ. 204), ο χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών. Το άρθρ. 49, δε, του ιδίου Ν.Δ/τος, ορίζει ότι η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. Η θέσπιση της διετούς αυτής παραγραφής, η οποία λαμβάνεται υπόψη και αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο (άρθρ. 52 ιδίου ως άνω Ν.Δ/τος), έχει κριθεί ότι δεν αντίκειται στην κατοχυρούμενη από το άρθρο 4 του Συντάγματος αρχή της ισότητας αφού η διαφορετική ρύθμιση δικαιολογείται από τη φύση των πιο πάνω αξιώσεων και την ανάγκη ταχείας εκκαθαρίσεως των σχετικών υποχρεώσεων των Ν.Π.Δ.Δ., στην οικονομική κατάσταση των οποίων συμβάλλουν οι φορολογούμενοι πολίτες με την καταβολή φόρων. Ακόμη η θέσπιση διαφορετικού χρόνου παραγραφής κατά κατηγορία αξιώσεων ή δικαιούχων και υπόχρεων δεν προσκρούει στην έχουσα υπερνομοθετική ισχύ, με βάση το άρθρο 28 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος, διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ρώμης της 4-11-1950 (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, που εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα να δικάζεται η υπόθεση του δίκαια και αμερόληπτα, ούτε και αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στην τελευταία Σύμβαση, που

επιβάλλουν το σεβασμό της περιουσίας του προσώπου, αφού οι διατάξεις αυτές εμποδίζουν μεν το νομοθέτη να καταργεί και ενοχικά δικαιώματα, όχι όμως και να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό κατά περίπτωση χρόνο παραγραφής των αξιώσεων, που θα γεννηθούν μετά την έναρξη της ισχύος τους (ΟΛΑΠ 31/2007- Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος ΟΛΑΠ 38/2005 ΝοΒ 2005,1577, ΑΠ 808/2005 ΤΝΠΝομος ΑΠ 663/2003 ΝοΒ 52, 227, ΑΠ 450/2003 ΕΛΔνη 44,1637, ΑΠ 528/2003 ΤΝΠΝομος ΑΠ 1447/2002 ΕΕργΔ 2004,975, ΑΠ 1069/2002 ΕΕργΔ 2004,490, ΑΠ 470/2001 ΤΝΠΝομος ΑΠ 1489/1995 Δνη 1998, 852, Εφίωαν 24/2007 - ΕΕργΔ 2007, 527 και ΤΝΠΝόμος 458512, ΕφΠειρ 530/1998 ΠειρΝομολ 1998, 303, ΕιρΑΘ 568/20061- Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος). Ακόμη, με το άρθρ. 51 του ίδιου ως άνω ν.δ/τος ορίζονται τα εξής : «Φυλαττομένης της ισχύος των ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών αξιώσεων κατά του ν.π. διακόπτεται μόνον: α) Δια της υποβολής της υποθέσεως εις το αρμόδιον δικαστήριο ή εις διαιτητάς οπότε άρχεται εκ νέου η παραγραφή από της τελευταίας διαδικαστικής πράξεως των διαδικών του δικαστηρίου ή των διαιτητών β) Δια της υποβολής προς το ν.π. αιτήσεως περί πληρωμής της απαιτήσεως οπότε η παραγραφή άρχεται εκ νέου από της χρονολογίας την οποίαν φέρει η έγγραφος απάντησις της αρμοδίας δια την αναγνώρισιν ή την πληρωμήν της απαιτήσεως Αρχής. Εν περιπτώσει μη απαντήσεως η παραγραφή άρχεται μετά πάροδον εξαμήνου από της χρονολογίας υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δευτέρας αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφήν, γ) Δια της εκδόσεως τίτλου πληρωμής». Σύμφωνα, δε, με την σχετική-νομολογία, η ανωτέρω αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο νομικό πρόσωπο με την έναρξη του χρόνου της οικείας παραγραφής και όχι εντός του έτους, στο οποίο γεννήθηκαν οι αξιώσεις του υπαλλήλου (ΑΠ 1139/2003 Α' Δημοσ. ΤΝΠΝομος, ΑΠ 1110/2003 Α'Δημοσ. ΤΝΠΝομος 1447/2002 ό.π., ΑΠ 839/2002 ΕΕργΔ 2004,152, ΑΠ 1727/1998 ΕΕΝ 2000,284). Επισημαίνεται, ακόμη, ότι το οικονομικό έτος που αναφέρεται στο άρθρ. 49 του ως άνω Ν.Δ/τος συμπίπτει με το ημερολογιακό, αρχίζει δηλ. την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους κατ' άρθρο 2 § 2 του ίδιου ν.δ/τος (ΑΠ 165/2013 ΤΝΠΝομος).

Το εναγόμενο νπδδ αρνήθηκε την αγωγή και επικουρικά για την περίπτωση που η θέση του αυτή δεν γίνει δεκτή από το δικαστήριο, προς απόκρουση της αγωγής, προέβαλε, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, καθώς και τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε κατά τη συζήτηση, την ένσταση παραγραφής, η

οποία, άλλωστε, λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως και από το Δικαστήριο υπόψη, ισχυριζόμενο ότι οι αγωγικές αξιώσεις των ετών 2012 έως 2014 έχουν υποκύψει στη διετή παραγραφή του άρθρου 48 παρ. 3 του ΝΔ 496/1974 διότι από του τέλους του έτους (31-12-2012, 31-12-2013 και 31-12-2014) κατά το οποίο οι αξιώσεις αυτές γεννήθηκαν και κατέστησαν δικαστικά επιδιώξιμες μέχρι και την ημερομηνία άσκησης της ένδικης αγωγής (18-12-2017), παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της διετίας και η οριζόμενη με τις διατάξεις του ανωτέρω ν.δ/τος διετής παραγραφή είχε ήδη συμπληρωθεί κατά την 31-12-2014, 31-12-2015 και 31-12-2016 αντίστοιχα. Η ανωτέρω ένσταση, η οποία προβάλλεται παραδεκτά και νόμιμα (άρθρ. 591 παρ. 1 στοιχ. δ ΚΠολΔ, 48 παρ. 3 άνω ν.δ/τος), θα ερευνηθεί στη συνέχεια αναφορικά με την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος, που ελήφθη ενώπιον του ακροατηρίου του δικαστηρίου τούτου κατά τη δικάσιμο της 08ης-11-2018 και περιέχεται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του παρόντος δικαστηρίου, η τήρηση των οποίων έγινε με φωνοληψία (άρθρο 256 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ), της ως άνω δικάσιμου, της οποίας αποτελεί συνέχεια η σημερινή και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, εκτιμώμενα τόσο για άμεση απόδειξη, όσο και για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, (άρθρ. 339 σε συνδυασμό με άρθρ. 395 ΚΠολΔ), τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπ' όψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336§4 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με 614 επ. και 591 παρ. 1 ΚΠολΔ), τα όσα οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά και με τις προτάσεις τους και τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς τους (άρθρο 261 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν κατά την κρίση του δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Οι ενάγοντες είναι υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου ορισμένου και αορίστου χρόνου του εναγόμενου ΝΠΔΔ και απασχολούνται από την ημερομηνία της πρόσληψής τους μέχρι και σήμερα στο οικείο νοσηλευτικό ίδρυμα στη Θεσσαλονίκη, με την ειδικότητα των ψυχολόγων κλάδου (ΠΕ), ο 1ος, η 3η, η 6η, η 22η, η 23η, η 26η, η 27η, η 30η, ο 32ος, η 36η, η 42η και η 46η, με την ειδικότητα των κοινωνικών λειτουργών κλάδων (ΠΕ και ΤΕ), η 28η, η 38η, η 41η και η 44η, με την ειδικότητα της κοινωνικής ανθρωπολογίας κλάδου (ΠΕ) η 39η, με την ειδικότητα της κοινωνιολογίας κλάδου (ΠΕ) η 40η, με την ειδικότητα των ειδικών θεραπειών κλάδου (ΔΕ), ο 2ος, ο 4ος, ο 5ος, ο 7ος, η 8η, η 13η, η 14η, ο 15ος, ο 18ος, ο 19ος, ο 20ος, η

24η, ο 29ος, ο 37ος και ο 45ος, με την ειδικότητα των εργοθεραπευτών κλάδου (ΤΕ), η 16η και η 31η, με την ειδικότητα καθηγητών φυσικής αγωγής - γυμναστών κλάδου (ΠΕ), η 17η, ο 25ος και η 51η, με την ειδικότητα καθηγητών φιλόλογων κλάδου (ΠΕ), η 10η φυσικής κλάδου (ΠΕ), η 11η, οικονομικών επιστημών κλάδου (ΠΕ), η 21η και η 50η, θεολογίας κλάδου (ΠΕ), ο 12ος, μαθηματικών κλάδου (ΠΕ), η 47η, ειδικών παιδαγωγών κλάδου (ΠΕ), η 48η, εφαρμοσμένης πληροφορικής κλάδου (ΠΕ), η 9η και ξένων γλωσσών κλάδου (ΠΕ), η 49η, με την ειδικότητα των φυλάκων - θυρωρών, κλάδου (ΥΕ), οι 33ος, 34ος και 35ος και με την ειδικότητα διοικητικού λογιστικού κλάδου (ΤΕ), η 43η, προσφέροντας τις υπηρεσίες τους στο τμήμα «ΙΑΝΟΣ» του εναγομένου (τμήμα αποκατάστασης τοξικοεξαρτημένων), όσο και στο τμήμα «ΑΡΓΩ» (Πρόγραμμα Εναλλακτικής Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων). Περαιτέρω, οι αποδοχές των εναγόντων καθορίζονται από 27-10-2011, από το ν. 4024/2011, ενώ το εναγόμενο υπάγεται στις διατάξεις του ν.δ. 2592/1953 254/53 περί οργανώσεως της Ιατρικής Αντιλήψεως όπως αυτές τροποποιήθηκαν συμπληρώθηκαν από τις διατάξεις του Ν. 1397/1983 για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Με το άρθρο 15, δε, του Ν. 4024/2011 προβλέφθηκε η δυνατότητα καταβολής του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα (150,00) ευρώ μηνιαίως και χορηγήθηκε εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινής απόφασης από τους Υπουργούς Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και των Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, με την οποία θα καθορίζονται οι δικαιούχοι καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης του εν λόγω επιδόματος. Δυνάμει της ανωτέρω εξουσιοδότησης νόμου εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Οικ 2/16519/0022 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 465), η οποία όριζε ότι στους μόνιμους και δόκιμους πολιτικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου (ΙΔΑΧ - ΙΔΟΧ) του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Α' και Β βαθμού καταβάλλεται εκτός από τον βασικό μισθό τους, επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας ανά κατηγορία ως εξής: α) Κατηγορία Α' σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ. β) Κατηγορία Β" σε εβδομήντα (70) ευρώ. γ) Κατηγορία Γ σε τριάντα πέντε (35) ευρώ και ότι στην κατηγορία Α1 περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργαστηρίων και καθαριότητας οι απασχολούμενοι αποκλειστικά σε ακτινολογικούς θαλάμους και εμφανίσεις οι οδηγοί και βοηθοί ασθενοφόρων - διασώστες και οι συντηρητές πειραματόζων των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας της Χώρας του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), των Κέντρων Υγείας των Κέντρων Ψυχικής Υγείας των Ν.Π.Α.Δ. του Τομέα

Πρόνοιας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάγονται στα Δημόσια Νοσοκομεία. Οι Θαλαμηπόλοι Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών...». Δυνάμει της ίδιας ως άνω εξουσιοδοτικής διάταξης νόμου έχουν εκδοθεί οι ΚΥΑ υπ' αριθμ. 25/53212/0022 (ΦΕΚ Β' 2012/24-7-2014), 2/39845/0022 (ΦΕΚ Β' 1626/28-6-2013), 2/33348/0022 (ΦΕΚ Β' 1398/30-4-2012), 2/31560/0022 (ΦΕΚ Β' 1416/30-4-2012), με τις οποίες χορηγήθηκε το επίδικο επίδομα σε υπαλλήλους νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στους ΟΤΑ, σε υπαλλήλους της ΟΣΕ Α.Ε., ΤΡΑΙΝΟΣΕ Α.Ε., ΣΤΑΣΥ Α.Ε., ΟΣΥ Α.Ε., σε υπαλλήλους (μόνιμους δόκιμους και ΙΔΑΧ) του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων και του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δικαιούχοι του επιδικού επιδόματος είναι εκτός του νοσηλευτικού προσωπικού των Νοσοκομείων και των Κέντρων Ψυχικής Υγείας και οι θαλαμηπόλοι των Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών, οι οποίοι έρχονται καθημερινά σε επαφή με τους νοσηλευόμενους ψυχικώς πάσχοντες οι οποίοι, λόγω των προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν, εκδηλώνουν επιθετική συμπεριφορά προς τους θαλαμηπόλους με κίνδυνο της σωματικής ακεραιότητας των τελευταίων. Κάτω από τις ίδιες συνθήκες όμως παρέχουν την εργασία τους, και ορισμένοι εκ των εναγόντων και ιδίως αυτοί που λόγω της ειδικότητάς τους έρχονται καθημερινά σε επαφή με τους ψυχικά ασθενείς οι οποίοι παρά ταύτα δεν λαμβάνουν το εν λόγω επίδομα. Ειδικότερα δε οι ενάγοντες, με τις ειδικότητες Ειδικός Θεραπευτής, Εργοθεραπευτής, Κοινωνικός Λειτουργός, Ψυχολόγος, Γυμναστής και οι φύλακες - θυρωροί, λόγω της ειδικότητάς τους έρχονται καθημερινώς σε επαφή με άτομα υψηλού κινδύνου, διατρέχουν κίνδυνο για τη σωματική τους ακεραιότητα και υγεία, καθώς πολλοί από τους νοσηλευόμενους είναι φορείς επικίνδυνων μεταδιδόμενων νοσημάτων και έτσι η εργασία των εν λόγω εργαζομένων παρέχεται καθημερινώς και αποκλειστικώς υπό άκρως ανθυγιεινές και επικίνδυνες συνθήκες, στο παρελθόν, δε, αρκετοί συνάδελφοι τους έχουν πέσει θύματα ξυλοδαρμού, βιαιοπραγίας και επιθετικής ενέργειας από τους ασθενείς τους. Συνεπώς η εξαίρεση των εναγόντων με τις προαναφερόμενες ειδικότητες από την χορήγηση του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας με μόνο το λόγο ότι η ειδικότητά τους δεν υπάγεται στη νοσηλευτική υπηρεσία του εναγομένου, είναι άνιση, αυθαίρετη και καταχρηστική καθώς οι ενάγοντες αυτοί πληρούν τις προϋποθέσεις για τη λήψη του επιδικού επιδόματος διότι οι λόγοι που οδήγησαν το νομοθέτη στη θέσπισή του και τη χορήγησή του (μεταξύ άλλων εργαζομένων, όπως αυτοί των νπιδ των ΟΤΑ και του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού) στο προσωπικό των Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών, που

απασχολείται με την ειδικότητα του Θαλαμηπόλου, συντρέχουν και στο πρόσωπο των εναγόντων, που εργάζονται στο εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα με τις προαναφερόμενες ειδικότητες (Ειδικός Θεραπευτής, Εργοθεραπευτής, Κοινωνικός Λειτουργός, Ψυχολόγος, Γυμναστής και οι φύλακες - θυρωροί). Ως εκ τούτου η εξαίρεση των εν λόγω εναγόντων από την καταβολή του επιδικού επιδόματος, χωρίς να προκύπτει ότι αυτή επιβάλλεται από ιδιαίτερου λόγους κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνιστά, πρωτίστως παράβαση συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της ισότητας (άρθρ. 4 παρ. 1 συνδ. 2 παρ. 1β του Συντάγματος) και για την αποκατάστασή της πρέπει να εφαρμοσθεί και για τους ανωτέρω ενάγοντες σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση, η διάταξη (της ΚΥΑ Οικ 2/16519/0022), η οποία ισχύει για τις κατηγορίες των εργαζομένων υπέρ των οποίων θεσπίστηκε η περιεχόμενη στην εν λόγω διάταξη ειδική ρύθμιση. Κατά την κρίση, όμως του Δικαστηρίου, δεν δικαιούνται του επιδικού επιδόματος όσοι από τους ενάγοντες εργάζονται στο εναγόμενο νπδδ με τις ειδικότητες κοινωνικής ανθρωπολογίας, κοινωνιολογίας, καθηγητών φιλόλογων, φυσικής, θεολογίας, μαθηματικών, ειδικών παιδαγωγών, εφαρμοσμένης πληροφορικής και ξένων γλωσσών, οικονομικών επιστημών και διοικητικού λογιστικού και συγκεκριμένα οι ενάγοντες υπ' αύξοντα αριθμό αγωγικού δικογράφου, 39, (η οποία έχει την ειδικότητα της κοινωνικής ανθρωπολόγου), 40 (η οποία έχει την ειδικότητα της κοινωνιολογίας), 10, (η οποία έχει την ειδικότητα της φιλόλογου), 11, (η οποία έχει την ειδικότητα της καθηγήτριας φυσικής), 12 (ο οποίος έχει την ειδικότητα του καθηγητή θεολογίας), 47 (η οποία έχει την ειδικότητα της καθηγήτριας μαθηματικών), 48 (η οποία έχει την ειδικότητα της ειδικής παιδαγωγού), 9 (η οποία έχει την ειδικότητα της εφαρμοσμένης πληροφορικής), 49 (η οποία έχει την ειδικότητα της καθηγήτριας ξένων γλωσσών), 21 και 50 (οι οποίοι έχουν τις ειδικότητες των οικονομικών επιστημών) και 43 (η οποία έχει την ειδικότητα διοικητικού λογιστικού), οι οποίοι με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας παρέχουν την εργασία τους στο εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα χωρίς να έρχονται σε άμεση σωματική επαφή με τους νοσηλευόμενους, οπότε και δεν αντιμετωπίζουν τους κινδύνους που προέρχονται από τους τελευταίους (επιθετικής συμπεριφοράς, μετάδοσης ασθενειών κλπ) που ελλοχεύουν για τους λοιπούς ενάγοντες συναδέλφους τους με τις προαναφερόμενες ειδικότητες. Κατά συνέπεια, η ένδικη αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη αναφορικά με τους 9η, 10η, 11η, 12°, 21η, 39η, 43η, 47η, 48η, 49η και 50η των εναγόντων. Αναφορικά δε με τους λοιπούς ενάγοντες, από τα προσκομισθέντα από τους τελευταίους

έγγραφα προκύπτει, βάσει της αυτεπάγγελτης εξέτασης από το Δικαστήριο, ότι η ένδικη αγωγή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την 15-12-2017 και επιδόθηκε στο εναγόμενο νπδδ (ΓΝΘ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ) στις 18- 12-2017, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από τους ενάγοντες υπ' αριθμ. 6489ΣΤ718-12-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, Ευστράτιου Ι. Δουκάκη. Με την υποβολή της υπόθεσης στο Δικαστήριο τούτο και ειδικότερα με την επίδοση της ένδικης αγωγής κατά τα ανωτέρω, διακόπηκε (άρθρ. 51 ως άνω ν.δ/τος) η διετής παραγραφή των επιδίκων αξιώσεων των εναγόντων κατά του εναγομένου νπδδ καθώς αναφορικά με το επίδομα ετών 2015, 2016 και 2017, ο χρόνος της διετούς παραγραφής της οικείας αξίωσης, η οποία άρχισε από το τέλος εκάστου έτους, στο οποίο αυτή γεννήθηκε, δηλαδή την 1- 1-2016, 1-1-2017 και 1-1-2018 και επρόκειτο να συμπληρωθεί την 31-12-2017, 31- 12-2018 και 31-12-2019, διακόπηκε την 18-12-2017, όταν και επιδόθηκε η ένδικη αγωγή στο εναγόμενο κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα. Αντίθετα, οι αξιώσεις των εναγόντων για το χρονικό διάστημα από 1-1-2012 έως 31-12-2014, έχουν υποπέσει στην εν λόγω διετή παραγραφή καθώς η διετία του χρόνου της παραγραφής εκκίνησε: α) για τις αξιώσεις του έτους 2012 την 1-1-2013 και συμπληρώθηκε την 31-12-2014, β) για τις αξιώσεις του έτους 2013 την 1-1-2014 και συμπληρώθηκε την 31-12-2015 και γ) για τις αξιώσεις του έτους 2014 την 1-1-2015 και συμπληρώθηκε την 31-12- 2016, χωρίς να έχει ασκηθεί η σχετική αγωγή για την διεκδίκηση του επιδίκου επιδόματος. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί και ως προς αυτούς, λόγω παραγραφής, αναφορικά με τις αξιώσεις του χρονικού διαστήματος από 01-1-2012 έως 31-12-2014, ενώ για τα λοιπά επίδικα έτη (2015, 2016, 2017 και 5 μήνες έτους 2018 = 41 μήνες) πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη.

Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω, πρέπει η ένδικη αγωγή να απορριφθεί αναφορικά με τους 9η, 10η, 11η, 12ο, 21η, 39η, 4311, 47η, 48η, 49η και 50η των εναγόντων ως ουσία αβάσιμη και αφού γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν αναφορικά με τους λοιπούς ενάγοντες, να υποχρεωθεί το εναγόμενο νπδδ να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων αυτών το ποσό των 6.150 (41 μήνες x 150 ευρώ) ευρώ, εντόκως νομίμως (με επιτόκιο 6% κατ άρθρ. 21 ν.δ/τος της 26.6./10-7- 1944, 304 π.δ/τος 410/1995, βλ. ΑΕΔ 7/2011 ΔΕΝ τ. 1578-σελ. 502, ΣτΕ 1520/2011 ΤΝΠΝομος, ΑΠ 1917/2007 ΔΕΝ 2008, 552) από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης

αγωγής, μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως. Τέλος πρέπει να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρ. 179 περ. γ' ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ένδικη αγωγή, αναφορικά με τους ένατη (9η), δέκατη (10η), ενδέκατη (11η) , δωδέκατο (12ο), εικοστή πρώτη (21η), τριακοστή ένατη (39η), τεσσαρακοστή τρίτη (43η), τεσσαρακοστή έβδομη (4711), τεσσαρακοστή όγδοη (48η), τεσσαρακοστή ένατη (49η) και πεντηκοστή (50η) των εναγόντων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την ένδικη αγωγή, αναφορικά με τους λοιπούς των εναγόντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ΓΝΘ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ) να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων αυτών το ποσό των έξι χιλιάδων εκατόν πενήντα (6.150) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στη Θεσσαλονίκη, στις 8/1/2021, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων, με την παρουσία Γραμματέως.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΟΥ

(για τη δημοσίευση)